

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 23. decembar 2016. godine
Br. ref.:RK1023/16

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI113/16

Podnosioci

Shukri Maxhuni i Gazmend Muqolli

**Zahtev za tumačenje člana 7. (Pravo na otkup stana) Zakona br. 04/L-061
o prodaji stanova za koje postoji stanarsko pravo, od 12. januara
2012. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev su podneli Shukri Maxhuni i Gazmend Muqolli iz Prištine (u daljem tekstu: podnosioci zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva ne osporavaju nijednu konkretnu odluku javnog organa.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je zahtev za tumačenje člana 7. (Pravo na otkup stana) Zakona br. 04/L-061 o prodaji stanova za koje postoji stanarsko pravo (u daljem tekstu: Zakon o stanovima) od 12. januara 2012. godine.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29. Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 15. septembra 2016. godine, podnosioci su podneli zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 18. oktobra 2016. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Arta Rama-Hajrizi i Bekim Sejdiu.
7. Dana 25. oktobar 2016. godine, Sud je obavestio podnosiocima o registraciji zahteva i kopiju zahteva je prosledio Osnovnom sudu u Prištini.
8. Dana 16. novembra 2016. godina, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvesioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

9. Iz spisa predmeta proizilazi da je Javno stambeno preduzeće u Prištini tokom 90-tih godina počelo sa izgradnjom stambenih objekata.
10. Posle 1999. godine, podnosioci zahteva su bez zakonitog ovlašćenja uzurpirali stanove Javnog stambenog preduzeća.
11. U jednom trenutku, u cilju oslobodjenja stanova od nelegalnih uzurpatora, Javno stambeno preduzeće je pokrenulo postupak izvršenja pred Osnovnim sudom u Prištini.
12. Dana 29. jula 2016. godine, Osnovni sud u Prištini je shodno članu 3. st. 5, i članovima 282. i 284. st. 1. i 4, Zakona o izvršnom postupku (Zakon br. 04/L-139), na osnovu odluke (E. br. 82/09) od 31. avgusta 2009. godine doneo zaključak o sprovođenju pražnjenja jednog broja navedenih stanova, uklanjanjem stanara i njihovih stvari.
13. U zaključku (E. br. 82/09) Osnovnog suda stoji: „[...] dana 29.08.2016. godine, počev od 10:00 časova, Sud će uraditi pražnjenje i oslobađanje od ljudi i

stvari stanove: 1. br. 13, 2. br. 14, 3. br. 15, 4. br. 16, 5. br. 17 i 6. br. 18, koji se nalaze na adresi „Dardania“, zgrada 9/4, I ulaz, III sprat, koji će nakon oslobađanja od ljudi i stvari, biti predati na slobodno korišćenje i posedovanje poveriocu za izvršenje.“

Navodi podnosioca

14. Podnosioci zahteva navode da su se u stanove uselili posle 1999. godine, da su te objekte sami adaptirali za šta su ulagali značajna novčana sredstva i da sada nemaju gde da idu.

15. Podnosioci zahteva isključivo i izričito traže da Sud izvrši tumačenje člana 7. (Pravo na otkup stana) Zakona o prodaji stanova. Ovaj član glasi:

„Svaki nosilac stanarskog prava, odnosno korisnik stana u društvenom ili javnom vlasništvu, osim u slučajevima iz člana 11 ovog zakona, moraju da podnesu pisani zahtev za kupovinu stana.“

16. Podnosioci, takođe, od Suda traže da odgovori na pitanje „Da li oni gore pomenuti stanari, imaju pravo na kupovinu stanova u skladu sa ovim Zakonom?“

Prihvatljivost zahteva

17. Sud prvo ispituje da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti, predviđene Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.

18. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.1 i 113.7 Ustava koji propisuju:

„(1) Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

(7) Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.

19. U nastavku, Sud se poziva na član 47.1 Zakona, koji propisuju:

„1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagantovana prava i slobode krši neki javni organ“.

20. Konačno, Sud se poziva i na pravilo 36 (1) (a) Poslovnika, koje propisuju:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

a) ako je zahtev podnela ovlašćena stranka“.

21. Kao što je gore navedeno, podnosioci zahteva traže tumačenje člana 7. (Pravo na otkup stana) Zakona o stanovima, uz obrazloženje “da se primenom ovog

člana zakona, njime negiraju prava otkupa stana, pošto oni već duži vremenski period žive u njima."

22. U ovom slučaju, Sud primećuje da podnosioci zahteva ne navode nijednu povredu ustavnih prava, izvršenu od strane javnih organa, kao što je propisano članom 113.7 Ustava i članom 47.1 Zakona.
23. Sud, takođe, primećuje da podnosioci zahteva nisu dostavili nikakve informacije u vezi sa bilo kakvim pravnim ili drugim postupkom koji su pokrenuli u cilju rešavanja svojih žalbi, ili u vezi sa njihovom tvrdnjom o pogrešnoj primeni člana 7. Zakona o prodaji stanova.
24. Ono što podnosioci zahteva u stvari traže je: "*autentično tumačenje*" člana 7 Zakona o prodaji stanova, jer tvrde da usled primene člana 7. od strane nadležnih organa, oni i ostali stanari su stavljeni u "*nepovoljan i omalovažavajući položaj kako u ekonomskom tako i u moralnom pogledu*".
25. Sud podseća da su samo organi koji su navedeni u stavovima 2, 3, 4, 5, i 8 člana 113. Ustava, ovlašćene stranke da traže ocenu ustavnosti zakona ili specifične odredbe zakona.
26. Dakle, Sud smatra da podnosioci zahteva nisu ovlašćena stranka da zahtevaju tumačenje člana 7. Zakona. Tumačenje Zakona je pitanje zakonitosti i kao takvo, stvar je redovnih sudova, osim ako tumačenje sudova u posebnim okolnostima slučaja vodi do očigledno proizvoljnog ishoda. Shodno tome, zahtev treba da se odbaci, kao neprihvatljiv.
27. U zaključku, iz gore navedenih razloga Sud ocenjuje da podnosioci zahteva nisu ovlašćena stranka i na osnovu člana 113. 7. Ustava, člana 47.1 Zakona i pravila 36 (1) (a) Poslovnika o radu, zahtev treba da se odbaci kao neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 113.7 Ustava i pravilom 36 (1) (a) Poslovnika, na sednici održanoj 16. novembra 2016. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi